

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 8C/118/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510213155
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Ulacká
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1510213155.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudkyňou JUDr. Vierou Ulackou v právnej veci navrhovateľa: Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., IČO: 36 838 209, so sídlom Rusovská cesta 36, Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., Bajkalská 13, Bratislava, proti odporcovi: X. U., narodený X.X.XXXX, trvale bytom T. XX, U., toho času na neznámom mieste, zastúpený W. W., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV ako opatrovníčkou, o zaplatenie 771,41 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

V istine 172,36 eur s príslušenstvom z nej súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia 164,70 eur a iných trov konania 35 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol súdu doručený 4.6.2010, žiadala Meopta, správa a údržba bytov, s.r.o. ako pôvodný navrhovateľ, aby súd odporcu zaviazal na zaplatenie 771,41 eur, úrokov z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 54,81 eur od 16.3.2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.4.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.5.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.6.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.7.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.8.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.9.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.10.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.11.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.12.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.1.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.2.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.3.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.4.2010 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.5.2010 do 31.5.2011, ako aj na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že odporca vlastní byt č. XX na T. ul. 26B, ktorého správu on vykonáva. Podľa zmluvy o výkone správy bol odporca povinný na zabezpečenie prevádzky, údržby a správy domu poukazovať mesačne preddavok najneskôr do 15. dňa mesiaca, preddavok bol v období od 1.10.2008 do 31.8.2009 vo výške 56,56 eur a od 1.9.2009 vo výške 48,20 eur. Odporca platby nepoukazoval a ku dňu 31.5.2010 dlhuje 771,41 eur. Odporca sa k návrhu nevyjadril. Keďže v mieste trvalého bydliska nebýva a jeho skutočný pobyt sa súdu zistiť nepodarilo, bol mu na zastupovanie v konaní ustanovený opatrovník.

Na prejednanie návrhu nariadil súd pojednávanie. Po dokazovaní, vykonanom listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6 C 220/2009, súd rozsudkom č. k. 8C 118/10-69 z 12.12.2011 uložil odporcovi povinnosť, aby pôvodnému navrhovateľovi zaplatil istinu 599,05 eur, úrok z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 54,81 eur od 16.3.2009 do 31.5.2010, 9,25 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.4.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.5.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.6.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.7.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 56,56 eur od 16.8.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.9.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.10.2009

do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.11.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.12.2009 do 31.5.2010, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.1.2010 do 31.5.2011, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.2.2010 do 31.5.2011, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.3.2010 do 31.5.2011, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.4.2010 do 31.5.2011, 9 % ročne zo sumy 48,20 eur od 16.5.2010 do 31.5.2011, 9% ročne zo sumy 437,80 eur od 1.6.2010 do zaplattenia a 9 % ročne zo sumy 161,25 eur od 1.6.2011 do zaplattenia a nahradil trovy konania 36 eur. Vo zvyšku návrh zamietol.

Pôvodný navrhovateľ podal odvolanie proti zamietajúcej časti rozsudku a proti výroku o trovách konania. V odvolaní uviedol, že odporca nikdy nepoukázal žiadnu zálohovú platbu v predpísanej výške, ku dňu 31.5.2010 bol dlh 1.472,31 eur vrátane zohľadnenia jednotlivých vyúčtovaní, ako posledný bol zohľadnený preplatok z vyúčtovania za rok 2009 vo výške 119,97 eur, čo znamená, že suma 1.472,31 eur predstavuje celkovú sumu nedoplatku na zálohových platbách, zníženú o fiktívne preplatky. V konaní pod sp. zn. 6C 220/2009 bol odporca zaviazaný na zaplattenie 700,88 eur, nedoplatok preto ostal vo výške 771,41 eur. Zálohové platby za obdobie od októbra 2008 do februára 2009 v celkovej výške 282,80 eur neboli predmetom žiadneho súdneho konania, ale nie preto, že by si ich opomenul uplatniť, ale preto, že zohľadnil výšku „fiktívneho vyúčtovania“ za rok 2008 vo výške 164,58 eur a za rok 2009 vo výške 119,97 eur, rozdiel 1,75 eur bol zohľadnený pri zálohovej platbe za marec 2009, keď si namiesto predpisu 56,56 eur uplatnil v tomto konaní len 54,81 eur. Fiktívny preplatok za rok 2010 vo výške 191,36 eur započítal na úhradu nezaplattených záloh za september 2010. Bol preto presvedčený, že i keď sú predpísané zálohy vyššie ako skutočné náklady, v návrhu si uplatnil len sumu, ktorá zodpovedá skutočným nákladom s ohľadom na jednotlivé vyúčtovania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co 82/2012-126 z 10.12.2012 pripustil, aby z konania vystúpil navrhovateľ MEOPTA, správa a údržba bytov, s.r.o. a aby na jeho miesto vstúpila Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., IČO: 43 782 868, so sídlom v Bratislave, Mikulášska 25. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.12.2012.

Uznesením č. k. 9Co 82/2012-129 z 30.9.2013 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že zo súdneho spisu nevyplýva, že by sa súd prvého stupňa tvrdením navrhovateľa, že žalovaná suma 771,41 eur už bola znížená o „fiktívny preplatok“, zaoberal a zisťoval, z čoho vlastne žalovaná suma pozostáva, nepovažoval za potrebné vypočítať k tomu navrhovateľa. Vzhľadom na argumentáciu navrhovateľa v odvolaní je potom zamietajúci výrok nepreskúmateľný. Súdu prvého stupňa uložil, aby v ďalšom konaní prehodnotil zastúpenie odporcu opatrovníkom, zistil, z čoho pozostáva navrhovateľom uplatnený nárok na zaplattenie sumy 771,41 eur, a to aj s ohľadom na tvrdenie navrhovateľa o zohľadnení „fiktívneho preplatku“ v nedoplatku, evidovanom ku dňu 31.5.2010 v celkovej výške 1.472,31 eur a výsledku právoplatne skončeného súdneho konania vedeného pod sp. zn. 6C 220/2009 (s predmetom konania vo výške 700,88 eur).

Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., IČO: 43 782 868, so sídlom v Bratislave, Mikulášska 25, zanikla zlúčením a dňa 4.12.2013 bola z obchodného registra vymazaná. Jej právnym nástupcom sa stala Petržalská správcovská spoločnosť, s.r.o., IČO: 36 838 209, ktorá od 4.12.2013 podniká pod obchodným menom Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o.. Súd preto v zmysle § 107 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) pokračoval v konaní s touto spoločnosťou ako navrhovateľom.

V ďalšom konaní sa súd najprv zaoberal otázkou, či je zastúpenie odporcu opatrovníkom namieste. Odporca sa aj naďalej v mieste trvalého bydliska a na W. XX v U. nezdržiava. Na W. XX v U., ktorú adresu ako miesto jeho pobytu eviduje Sociálna poisťovňa, je odporca neznámy. Súdu sa nepodarilo skutočné miesto pobytu odporcu zistiť a nie je známy ani jeho zamestnávateľ. Keďže dôvody, pre ktoré bol odporcovi ustanovený opatrovník, nepominuli, súd uznesenie o ustanovení opatrovníka nezrušil (§ 29 ods. 4 OSP).

Predmetom konania ostalo zaplattenie istiny 172,36 eur. Z nej suma 92,61 eur predstavuje rozdiel medzi predpísanými preddavkami za marec až december 2009 v celkovej výške 530,41 eur a skutočnými nákladmi 437,80 eur, pripadajúcimi na toto obdobie, a suma 79,75 eur predstavuje rozdiel medzi predpísanými preddavkami za január až máj 2010 v celkovej výške 241 eur a skutočnými nákladmi 161,25 eur, pripadajúcimi na toto obdobie. Návrh bol zamietnutý aj v úroku z omeškania z istiny 92,61 eur od 31.5.2010 do zaplattenia a z istiny 79,75 eur od 1.6.2011 do zaplattenia.

Navrhovateľ sa zaplattenia istiny 771,41 eur s príslušenstvom domáhal z titulu neuhradených preddavkov za obdobie od marca 2009 do mája 2010. Len takto svoj nárok vymedzil v návrhu na začatie konania, v ktorom síce výslovne určil iba koniec žalovaného obdobia, ale keďže úrok z omeškania požadoval počnúc od 16.3.2009, považoval jeho právny zástupca pri prednese návrhu na pojednávaní konanom 12.12.2011 za zrejmé, že počiatkom obdobia je marec 2009.

Súd môže v zmysle § 153 ods. 2 OSP prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Viazanosť súdu návrhom sa týka nielen výšky požadovanej sumy, ale aj v návrhu vymedzeným skutkovým základom, od ktorého sa uplatnené právo odvodzuje (popísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré sú potrebné pre posúdení veci po právnej stránke).

Uplatnený nárok vyplýva zo vzťahu odporcu ako vlastníka bytu a pôvodného navrhovateľa, ktorý v žalovanom období vykonával správu domu. Práva a povinnosti vlastníka bytu a správcu z ich vzájomného vzťahu pri správe domu upravuje zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Zo zákona a zo zmluvy o výkone správy vyplývala pre odporcu povinnosť mesačne vopred (najneskôr do 15. dňa v mesiaci) poukazovať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv ako aj zálohové platby za služby spojené s užívaním bytu (§10 zákona a čl. III. ods. 2 a 3 zmluvy o výkone správy). Správca bol zas v zmysle § 8a ods. 2 zákona a čl. II. ods. 7 a 8 zmluvy o výkone správy povinný rozúčtovať skutočné náklady na poskytované plnenia do 31. mája nasledujúceho kalendárneho roka. Vyúčtovaný nedoplatok bol splatný do 15 dní odo doručenia vyúčtovania.

Preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, včítane platieb za služby spojené s užívaním bytu, majú zálohový charakter a podliehajú vyúčtovaniu. Vyúčtovaním skutočných nákladov sú preddavky zúčtované, čo znamená, že vlastníkovi bytu vzniká obsahovo iný záväzok, namiesto neuhradených preddavkov má povinnosť zaplatiť nedoplatok vo výške skutočných nákladov, zistených vyúčtovaním. Inak povedané, po vyúčtovaní sa záväzok vlastníka bytu doplatiť neuhradené preddavky transformuje na záväzok zaplatiť nedoplatok vo výške skutočných nákladov, ktoré neboli pokryté uhradenými preddavkami.

Vzhľadom na zálohový charakter preddavkov neprichádza do úvahy, aby bola vlastníkovi bytu uložená povinnosť platiť preddavky v čase, kedy už bola vyúčtovaním preddavkov stanovená skutočná výška nákladov, na ktoré boli preddavky určené.

Z listinných dôkazov súd zistil, že odporca mal v období od marca do augusta 2009 platiť preddavky vo výške po 56,56 eur mesačne a v období od septembra 2009 do mája 2010 včítane vo výške po 48,20 eur mesačne.

Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2009 do 31.12.2009 správca vystavil 20.5.2010. Skutočné náklady predstavovali 525,31 eur, a keďže odporca neuhradil žiadne preddavky, vyúčtovanie reálne skončilo nedoplatkom vo výške skutočných nákladov. Napriek tomu správca účtovne vykázal preplatok 119,97 eur, lebo skutočné náklady porovnával s predpísanými preddavkami 645,28 eur.

Rovnako správca postupoval aj pri vyúčtovaní za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010. Skutočné náklady predstavovali 387,04 eur, a keďže odporca ani v tomto roku preddavky neplatil, vyúčtovanie reálne skončilo nedoplatkom vo výške skutočných nákladov. Správca odpočítaním skutočných nákladov od predpísaných preddavkov spolu vo výške 578,40 eur účtovne vykázal preplatok 191,36 eur.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Keďže ku dňu vyhlásenia rozsudku boli preddavky už vyúčtované, súd odporcovi nemohol uložiť povinnosť, aby navrhovateľovi zaplatil preddavky, ale len skutočné náklady. Navrhovateľ sa domáhal plnenia len za obdobie od marca 2009 do mája 2010, čím je súd viazaný, preto mohol odporcu zaviazat' len na zaplatenie alikvotnej časti skutočných nákladov, pripadajúcej na toto obdobie (celkovo vo výške 599,05 eur).

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku a aj v neskorších podaniach argumentoval, že tzv. fiktívne preplatky „zohľadnil“ tým, že o tento preplatok ponížil celkovú sumu neuhradených platieb, z ktorého dôvodu nežaloval preddavky za december 2008 až február 2009 a časť preddavku vo výške 1,75 eur za marec 2009. Považoval za neprijateľné, aby správca po vykonaní vyúčtovania týmto spôsobom nebol oprávnený domáhať sa úhrady jednotlivých mesačných platieb a úrokov z nich.

Súd v žiadnom prípade neupiera správcovi právo domáhať sa zaplatenia preddavkov a úrokov z omeškania z nich. Na platenie úrokov za omeškanie jednotlivých mesačných preddavkov, ktoré sa stali ročnými v žalovanom období, odporcu rozsudkom č. k. 8C 118/10-69 aj zaviazal. Právo na zaplatenie sumy rovnajúcej sa neuhradeným preddavkom však má správca len dovtedy, kým preddavky nie sú vyúčtované a nie je vyčíslená skutočná výška nákladov, na ktoré boli preddavky určené.

Návrhom disponuje navrhovateľ a len od jeho rozhodnutia záviselo, aký nárok a za aké obdobie si v súdnom konaní uplatní. V čase začatia konania (4.6.2010) už pôvodný navrhovateľ poznal výšku skutočných nákladov za rok 2009, keďže vyúčtovanie preddavkov, v ktorom boli skutočné náklady vyčíslené, vystavil dňa 20.5.2010. Navrhovateľovi preto nič nebránilo domáhať sa v súdnom konaní

zaplatenia nedoplatku vo výške skutočných nákladov, alebo ich časti, resp. v priebehu konania zmeniť skutkový základ návrhu, či rozšíriť obdobie, za ktoré plnenie požaduje.

Navrhovateľom tvrdené „zohľadnenie“ tzv. fiktívnych preplatkov, rovnako aj neskôr namietané započítanie účtovného preplatku proti pohľadávke na zaplatenie záloh splatných pred marcom 2009, sa týkalo tiež len preddavkov, ktoré podliehajú vyúčtovaniu.

Bez ohľadu na výšku pohľadávky, ktorú navrhovateľ eviduje vo svojom účtovníctve ku dňu 31.5.2010 ako nezaplatenú, a bez ohľadu na to, akým spôsobom fiktívne preplatky zohľadňoval alebo započítaval, súd nemohol odporcu zaviazat', aby navrhovateľovi zaplatil preddavky, ktoré sa stali splatnými v žalovanom období, ak ku dňu vyhlásenia rozsudku bola vyúčtovaním týchto preddavkov zistená skutočná výška nákladov, na ktoré boli preddavky určené. Preto návrh v ostávajúcej časti, t. j. v istine 172,36 eur spolu s úrokom z omeškania z nej zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 OSP. Z požadovanej istiny 771,47 eur mal navrhovateľ úspech v časti 599,05 eur, čo je cca 78%, vo zvyšku 172,36 eur (cca 22%) mal úspech odporca. Po odpočítaní miery neúspechu navrhovateľa od miery jeho úspechu v konaní súd priznal navrhovateľovi náhradu trov v pomere 56% k celkovej výške jemu vzniknutých trov.

Navrhovateľovi trovy vznikli zaplatením súdneho poplatku za návrh 46 eur a 16,50 eur za odvolanie, spolu 62,50 eur, z ktorej sumy sa mu priznáva náhrada 56%, t. j. 35 eur.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľ vyčíslil naposledy v odvolaní proti rozsudku. Uplatnil si odmenu spolu za 7 úkonov právnej služby: prevzatie a príprava právneho zastúpenia v roku 2010, spísanie návrhu z 1.6.2010, prevzatie a príprava právneho zastúpenia 20.7.2011 po zmene právneho zástupcu, dve písomné podania z 21.9.2011 a 27.10.2011, účasť na pojednávaniach 25.10.2011 a 12.12.2011 a odvolanie z 13.1.2012 proti rozsudku.

Trovy spojené so zmenou v osobe právneho zástupcu nemožno považovať za potrebné na účelné uplatňovanie práva proti odporcovi, bez ohľadu na dôvody, pre ktoré ku zmene došlo. Preto ani nie je možné ich náhradou zaťažovať odporcu, tieto trovy musí znášať navrhovateľ sám. Písomným podaním z 21.9.2011 navrhovateľ požiadal súd o ustanovenie opatrovníka odporcovi a podaním z 27.10.2011 doplnil listinné dôkazy. Nejde preto o podania vo veci samej v zmysle § 14 ods. 1 písm. b) a ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v znení účinnom do 30.6.2013, ktoré by mohli byť považované za úkon právnej služby.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd preto priznal len za zvyšných 5 úkonov právnej služby. Z tarifnej hodnoty veci 771,41 eur je podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 51,45 eur. Paušálna náhrada výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky) je za 2 úkony z roku 2010 po 7,21 eur, za 2 úkony z roku 2011 po 7,41 eur a za úkon z roku 2012 vo výške 7,63 eur. Iné trovy neboli do uplynutia lehoty určenej v § 151 ods. 1 OSP vyčíslené. Z celkových trov právneho zastúpenia 294,12 eur má navrhovateľ podľa miery úspechu právo na náhradu v pomere 56%, čo je 164,70 eur.

Odporca podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatí náhradu trov navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie, na tunajšom súde, písomne vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má uviesť kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie, ktoré nebude mať tieto náležitosti odvolací súd odmietne.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z..